

ชื่อ : น.ส.นพสร จิรัชย์ธำรงค์กิติ ห้อง / คลาส : F
 เรียนที่ : สอกโกโต เมืองHigashikawa เซนเซ
 ประจำคลาส : ชื่อเซนเซ นะกานิชิ เซนเซ คิมูระ และ เซนเซ ทานะกะ

ตอนนี้อยู่ในช่วงปิดเทอมของนักศึกษาปี 1 ของเด็กมหาลัย ฉันจึงสมัครเข้าร่วมโครงการนี้เพื่อจะไปศึกษาต่อที่ประเทศญี่ปุ่นเป็นเวลา 2 เดือนเป็นซัมเมอร์ระยะสั้น เพื่อไปฝึกภาษาญี่ปุ่นที่ประเทศญี่ปุ่นจริงๆเพื่อนำมาใช้ต่อในการเรียนในมหาลัย แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน และหาประสบการณ์ใหม่ๆ ตั้งแต่วันที่ 13 มีนาคม พ.ศ.2560 ถึง วันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2560 ณ วันที่เดินทางมาถึงจังหวัดสอกโกโตที่เมืองHigashikawaมีนักเรียนที่มาเรียนซัมเมอร์ระยะสั้น ทั้งหมด 39 คน มีทั้งม.ต้นถึงป.โท วันรุ่งขึ้นปฐมนิเทศเปิดเรียนไม่ได้เข้าคลาสของตัวเองครั้งแรกทักทายเซนเซประจำคลาสเซนเซใจดีและน่ารักเป็นกันเองมากช่วยเหลือทุกอย่าง รักเซนเซมากห่วงใยนักเรียนทุกคนได้รู้จักน้องๆเพื่อนใหม่ และรุ่นพี่ใหม่ๆน่ารักมาก มีน้ำใจทุกคนและคอยช่วยเหลือกันและกัน หอพักที่ฉันอยู่น่าอยู่มากๆมีการอำนวยความสะดวกสบายให้ครบมีโรงอาหารให้รับประทานอาหารอร่อยมากแม่ครัวใจดีมาก มีเบนโตะให้กินตอนกลางวัน ฉันได้เข้าเรียนครั้งแรกรู้สึกสนุกแต่พอหลังๆหน่อยเริ่มยากขึ้นเรื่อยๆแต่ก็สนุกได้ฝึกทั้งพูด อ่าน เขียน ฟัง และคันจิ และได้ทำกิจกรรมต่างๆนอกห้องเรียนกับเพื่อน เช่น เล่นไพ่คารุตะ ระบายญี่ปุ่น วิธีการชงชา และอื่นอีกมากมายและได้เรียนรู้วิธีการถ่ายภาพที่ เมืองHigashikawa เป็นเมืองแห่งการถ่ายภาพที่มีชื่อเสียงมากเกี่ยวกับชิโบโรและโอบิตารุ ขึ้นเขาอาซาฮิดาเกะ เหนื่อยมากแต่สนุก และไปแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมต้น อิการิคาว่า น้องๆไปโชว์รำไทย การต่อมวย และพวกเขาเล่นดนตรีเพลงประเทศไทย และร้องเพลงฟังให้น่ารัก ฉันประทับใจมากๆคะและฉันได้ไปสวนสัตว์อาซาฮิยาม่า ชู ได้เห็นสัตว์มากๆที่ไม่เคยได้เห็นตัวจริงๆ เช่น พญานกเขนกวิน หมิวขาว สุนัขจิ้งจอก เป็นต้นฉันได้ไปเล่นกีฬาที่ยิมของโรงเรียนมัธยมต้น ได้เล่นบาสและอื่นๆ และได้ไปแลกเปลี่ยนพูดคุยกับคนญี่ปุ่นจริง ๆได้ไปสอนภาษาไทยและสุภาวศิตและเขาสอนการพับกระดาษ เมืองนี้อากาศดีมากมีทั้งหิมะตก มีแม่น้ำ ภูเขา เป็นเมืองที่เงียบสงบ ชาวเมืองน่ารักเป็นกันเองและใจดีมากมีของกินอร่อยมากมายเช่น ร้านเนื้อย่าง เค้ก มีท็อปปิ้งชื่อของทำกินเสาร์อาทิตย์มีห้างไว้เที่ยวตอนเสาร์อาทิตย์มีของให้ซื้อมากมายเป็นเมืองที่น่าเดินมากเวลาเดินไปไหนชาวเมืองก็จะทักทายยิ้มให้ตลอด พอถึงวันพิธีปิดรู้สึกเศร้าที่ต้องจากทุกคนไปทั้งเซนเซ แม่ครัว พี่ๆน้องๆเพื่อนและทุกอย่างในเมืองนี้จะเก็บไว้เป็นความทรงจำตลอดฉันขอขอบคุณโครงการนี้ที่จัดอะไรๆดีให้แก่นักเรียนได้มีโอกาสได้เปิดโลกใหม่ๆเจออะไรใหม่ๆและขอบคุณทุกคนที่มาเป็นความทรงจำที่ดีในช่วงชีวิตของผู้หญิงคนๆนี้คะ ขอขอบคุณมากๆคะ

